

have asyl i Danmark. Det er meget i modsætning til hr. Peter Skaarups og Dansk Folkepartis opfattelse, som går ud på, at uanset hvor meget grund man har til at få asyl, skal man ikke have det. Der skal kun nogle ganske få ind, og kommer der flere end de ganske få, skal de bare afvises, og det er sådan set, uanset hvor god grund til at søge på asyl de har. Så jeg kan bekræfte, hvad hr. Peter Skaarup sagde: Ja, folk, der har et asylgrundlag, skal efter Enhedslistens opfattelse have asyl.

Om landevurderingsorganet: Altså i dag er det sådan, at asylsager vurderes på baggrund af forskellige kilder, som det også er blevet sagt, bl.a. oplysninger fra danske myndigheder i udlandet, eller på baggrund af oplysninger, som danske myndigheder indhenter efter konkret anmodning fra styrelsen eller nævnet. Man kan selvfølgelig spørge: Er det ikke nok? Problemet er jo lidt den rolle, som Udenrigsministeriets kildenet indtager, når det netop gælder om at indhente oplysninger, for én ting er, at man har adgang til en database, hvor der er en masse oplysninger om det ene og det andet og det tredje, en anden ting er, når man skal have indhentet nogle helt konkrete oplysninger. Hvem gør det og hvordan gør man det?

Der er det klart, at man er helt afhængig af Udenrigsministeriet, hvor man jo må konstatere, at Udenrigsministeriets folk jo også har andre opgaver i de pågældende lande, og nogle gange er det måske ikke det letteste for dem at indhente de oplysninger. Hvordan skal man ellers forklare, hvad det var, der skete i den famøse Iran-sag. Der er ikke nogen, der kommenterede det, for det er jo en lidt kedelig sag, at Udenrigsministeriet meddeler, at der sådan set ikke er nogen særlig fare forbundet med at være i besiddelse af »De Sataniske Vers« i Iran. Det viste sig jo så, da Flygtningenævnet havde lagt det til grund og udvist den pågældende til en skæbne, vi ikke kender, for vedkommende er jo forsvundet, at det var der bestemt grund til at være meget påpasselig over for.

Hvor var det, man skulle lede i alle de her databaser efter oplysning om lige præcis det spørgsmål? Det krævede, at man havde nogle kontakter, nogle, man kunne henvende sig til og spørge: Kan I ikke undersøge det? Der kunne sådan et landevurderingsorgan spille en utrolig vigtig rolle efter Enhedslistens opfattelse. Vi mener, at med oprettelsen af sådan en struktur, som nævn og styrelse kan trække på, vil man også have fjernet mistanken om, at andre interesser

end snævert faglige i den konkrete undersøgelse kan have indflydelse på, hvordan en sag belyses.

Man kan selvfølgelig stille sig spørgsmålet, om det her ikke er bureaukratknopskydning, og det mener vi sådan set ikke det er, for allerede i dag har man jo både i styrelse og nævn folk, som arbejder med informationsindsamling; desværre må man jo konstatere ikke særlig længe ad gangen. Det kan være, indenrigsministeren på et tidspunkt kan oplyse, hvor lang gennemsnitstiden for ansættelse i Udlændingestyrelsen er, men det er næppe den helt store erfaring, man opsamler i den relativt korte periode, man gennemsnitlig arbejder i Udlændingestyrelsen.

Det er klart, at hvis man laver sådan et organ, ligesom man har Det Danske Center for Menneskerettigheder, vil der være folk, der over en længere periode vil kunne arbejde med de her ting, vil kunne få en ekspertise, som man så vil kunne trække på fra de offentlige myndigheder, fra nævnet og Udlændingestyrelsen. På den måde vil der jo efter vores opfattelse faktisk være tale om en rationalisering, fordi man vil bevare og udvikle den vidensbank på en måde, som er helt anderledes end i dag.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at når Enhedslisten har fremsat de her tre forslag, var det ikke ud fra en eller anden forventning om, at de ville blive vedtaget. Det var jo nok mest ud fra en vurdering af, at det kunne være meget interessant en gang imellem at fremsætte nogle forslag, der prøvede at spørge: Hvordan sikrer vi asylsøgerne nogle rettigheder? Hele diskussionen i det danske samfund drejer sig jo om det stik modsatte: Hvordan kan man begrænse rettigheder? Hvordan kan man indskrænke rettigheder? Hvordan kan man skære ned? Vi ønsker at rejse en anden diskussion.

Vi kan sige, at reaktionen har været fuldstændig forventelig, og det er der ikke noget overraskende i. Det er så grundlaget for, at vi går ud og fortsætter den diskussion for i den danske befolkning at skabe en forståelse for, at asylsøgerne ikke er folk, der er sikret den fornødne retssikkerhed i det danske samfund.

Der var to bemærkninger til sidst, jeg syntes var tankevækkende. Den ene var den lidt negative, men trods alt alligevel interessante, nemlig at fru Birthe Rønn Hornbech som sit afgørende argument, der, hvor sømmet skulle slås i som argument mod det her, valgte formuleringen, at sagerne jo ikke skulle trækkes i langdrag. Altså det var ligesom det afgørende argument, at man